

- 12 Et dixit, ne mittas manum tuam in puerum, & ne facias ei quicquam, quoniam nunc cognoui, quod timens sis Dei, quia non percisi filio tuo unico propter me.
- 13 Sustulit vero Abraham oculos suos, viditq; & ecce, aries stabat retro detentus in dumo cornibus suis: & accessit Abraham, & sumxit arietem, & obtulit eum holocaustum pro filio suo.
- 14 Vocauitq; Abraham nomen loci illius: Iehoua prouidebit, vnde dicitur hodie, in monte Iehoua prouidebitur.

EXPLANATIO.

1. ET FVIT POSTHÆC: DEVS TENTAVIT. De immolatione Isaaci refertur *prims* oraculum: Deinde oraculi exsecutio: Tandem euétus. Oraculum est v.i.2. cuius tempus, & author, & scopus, & summa breuiter indicatur.

FVIT POSTHÆC. Tempus. Post omnia haec tenus gesta Isaaci natuitatem, Ismaelis electionem, Abimelechi confederationem. Sed quanto Ilaaci & Abrahami anno? Non indicat Moses. Hebræi aliqui Ilaacum faciunt adolescentem tredecim annorum. Sed quomodo pater adolescenti infirmo impo-
suit ligna holocausti v. 6. Iosephus ergo 25. annorum fuisse scribit. Sic Abraham fuit tunc annorum 125. Sara 115. Vide-
Deus tentat Abraham.

tur Moses notare continuationē & incrementa exercitorum Abrahæ. Haec tenus Deus varie eum excuerat, sed nūc quasi eolophonem addit. Patriam iussu Dei deseruerat, fame pro fugerat in Ægyptum, amiserat Sarā periclitatus de vita, belli aleam subierat pro Lotu nepote cōtra quatuor reges, despe-
rata prole ancillam duxerat, eandē gra-
uidā & pfugam amiserat, senex seipsum circunciderat: Sarā iterum amiserat, Ismaelē iussu Dei eicerat. Sic nouē tentationes, iuxta Hebreos, sustinuerat haec tenus. Nūc accedit decima grauissima, q; filium dilectum unicum non eiicere, sed necare iubetur. Sic Deus non cessat suos explorare, donec probatissimi fiant.

DEVS TENTAVIT ABRAHAM. Au-
thor Deus indicatur, ne delusione Sata-
næ aut dementia inductus ad inhu-
manum facinus putetur Abrahæ. Familia-

A rite nota ei erat vox Dei, in somno aut apparitione sibi loquentis. Compellatus igitur à Deo non hæsitat, sed agnoscit Dei vocem. TENTAVIT. Scopus oraculi, tentatio Abrahæ. Tentare est explorare, seu accipere experimentum quid sit de ignorantia, vt ait Lyra & Thomas, q. d. voluit experiri, quāta esset Abrahæ fides & obediētia. Sic Exod. 16.4. tentat populum, pluendo panē de cœlo ad explorandū, ut ambulaturus sit in lege. Deu. 13.3. tentat populū per pseudoprophetas, an diligat eū toto corde. Aug. de C. D. l. 16. c. 32. Non omnis culpāda tentatio, quia & gratulanda est, quæ sit probatio. Et plerūq; aliter animus sibi innotuisse non potest, nisi vires suas sibi non verbo, sed experimento tentationū quodāmodo interrogāte respōdeat.

Atqui Deus est scrutator cordium & renū, quid igitur opus tentatione? Ten-
*Deus en-
tentat Abra-
ham & sus-*

tat nō vt cognoscat ipse, sed vt notā red-
dat mundo, & in Ecclesia nobilitet fidē & obedientiam Abrahæ. Sic populum tentauit, nō ignorans, sed vt experimē-
*C*to ipsis & aliis manifestet latentem eo-
rum leuitatem & ingratitudinē. Est igitur *εν θρωποτάσσια*: quia homines solent tentare, quæ qualia sint volunt experi-
ri: & sic homines dicuntur Deum ten-
tare, quando veritatis aut potentiae eius
volunt ex diffidentia aut petulantia vi-
dere experimentum, quod peccatum
graue est, & prohibetur Deut. 6.16. Non
tentabis Dominum Deum tuum.

Sed Deus neminem tentat, inquit Iacobus cap. 1. Nemo cum tentatur, dicat se à Deo tentari. Respond. Iacobus loquitur de tentatione mala, quæ est Satanæ & carnis